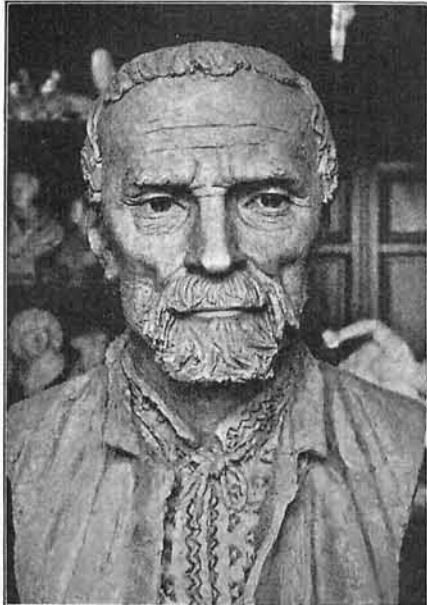


których życie boli albo moc sztuki chwilami opuszcza. — I zrobił to pełnym litości i współczucia sercem Malezewski, który na jakimś przyszłym gmachu Towarzystwa będzie miał również swe popiersie, jedno z szeregu kolosalnych.
K. M. Górski.

Prawidła konkursów architektonicznych.

(Ciąg dalszy).

§ 7. WYROK sądu konkursowego winien być ogłoszony w czasopiśmie technicznych. — Redagowanie jednakowoż szczegółowe protokołów czynności sądu nie jest obowiązujące.



Gajski.

Luszczyka.

Wszakże jeśli sędziowie zechcą zadać sobie trud taki, — to ogłoszony protokół, szczegółowo motywowany, — uważamy za rzecz pożyteczną i wzbogacającą doświadczenie na przyszłość.

§ 8. PROJEKTY nagrodzone przechodzą na własność ogłaszającego konkurs, jest to jedyna jego kompensata za wydane nagrody i cały zachód około konkursu. Wła-

snosć o jakiej tu mowa odnosi się jedynie do prawa użytkowania nagrodzonego projektu dla danej budowy. Poza tem autor projektu rozporządza nim według woli. On jedynie pozwala na publikację swoich rysunków lub użycie ich w sposób inny nieprzewidziany w tych warunkach. WŁAŚCICIEL powierza wykonanie budynku, albo pierwszemu nagrodzonemu, albo (jeśli to było wymówione w warunkach) innemu architektowi.

JEDNAK jeśli powstanie zamiar wykonania budowli podług szkicu nagrodzonego, przy powierzeniu budowy innemu budowniczemu, jest do życzenia, żeby autor szkicu mógł dać wszystkie rysunki wykonawcze, za dobrowolną ugodą.

WYPEŁNIENIE warunku wykonania budowli przez otrzymującego pierwszeństwo na konkursie w krajach na Zachodzie nie przedstawia trudności — u nas jest inaczej pod tym względem i dlatego dobrze jest, gdy w warunkach konkursowych są stanowcze zastrzeżenia co do oddania budowy do wykonania

§ 9. WYSTAWY konkursowe są bardzo do życzenia i można by je uczynić obowiązującymi dla ogłaszających konkurs, gdyby nie trudności, które nieraz, (przynajmniej w Warszawie), czynią urządzenie wystawy niemożliwym. KONKURSA bywają tak silnie obstawione, że nawet sala

ratuszowa w Warszawie, która również niezawsze jest do dyspozycji, bywa zbyt szczupłą. Oprócz tego wystawa pociąga za sobą koszty, które nie zwracają się nawet przez opłatę wejścia. Tu jeszcze raz można napomknąć, że praktycznym jest, gdy konkurs jest rozpisany przez korporację, której łatwiej uporać się z trudnościami wystawienia projektów.

WYSTAWY prac konkursowych, a nawet wydawnictwa w tym celu czynione, uważamy za bardzo pożyteczne i popierające wiedzę ogółu architektów. Wystawa powinna być zrobiona zaraz po terminie programowym i trwać powinna jeszcze po osądzeniu konkursu, jeżeli rzecz ta nie była w inny sposób przewidziana i określona w programie konkursu.

§ 10. SĘDZIOWIE konkursu powinni otrzymać honorarium w wysokości od $\frac{1}{10}$ do $\frac{1}{5}$ sumy, wyznaczonej na nagrody. Wynagrodzenie sędziów, lub też żądanie, aby czynność swoją spełnili bezpłatnie, zależy od dobrowolnej umowy.

§ 11. AUTOR nagrodzonego projektu na konkursie, obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy uważać swój projekt jako własność (§ 8) ogłaszającego konkurs. Jeżeli w ciągu tych trzech miesięcy nie zostanie wezwany przez właściciela do udziału w budowie, może ze swojego projektu o ile posiada jego kopię uczynić użytek według własnego postanowienia.
(Dok. nast.) Dziekoński i Domaniewski.

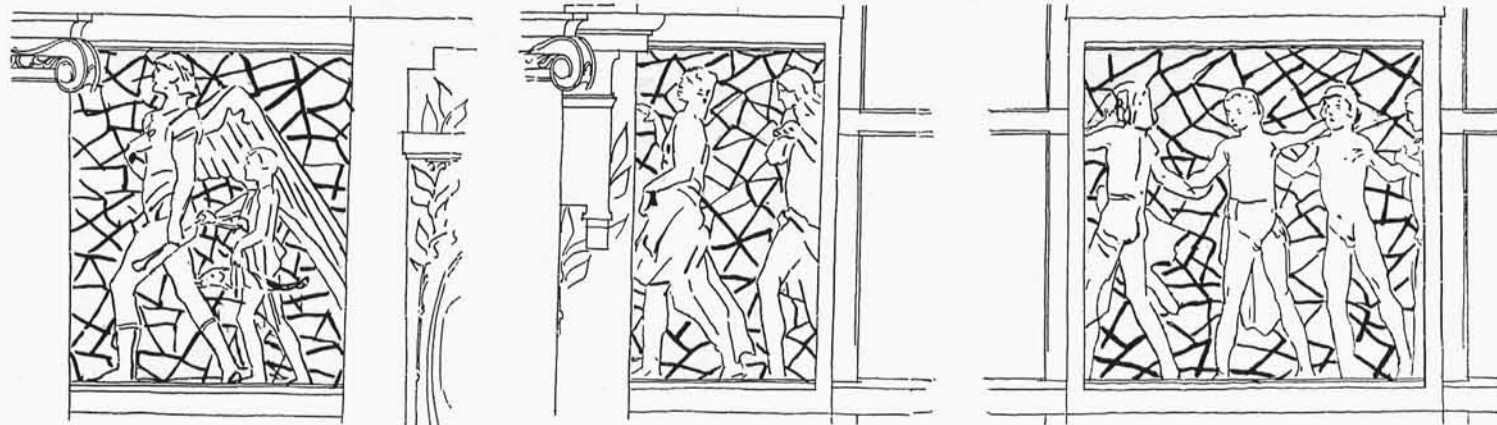


Kossak.

Ryger.

TeKa Grona Konserwatorów Galicyi zachodniej. Tom I.

POŚRÓD dążeń nowoczesnej sztuki do otwarcia sobie nowych dróg, a przynajmniej do odświeżenia środków, społeczeństwa europejskie ciągle jeszcze bacznie zwracają uwagę na pomniki przeszłości i ciągle jeszcze badają je i otaczają opieką — A więc Francya wydaje rocznie miliony w tym celu i w ślad za nią Niemcy coraz to wydają wspaniałe i gruntownie opracowane monografie, a chcąc mieć na oku wszystko, co im zostawiła przeszłość, inwentaryzują swe skarby. Dwa różne w rezultatach kierunki pracy postępują równolegle, rozumnie, z tą różnicą, że artyści wytwarzają nowe dzieła, zaś historycy notują objawy minionych wieków.



Nadzieja.